

ग्रामकूट lies *Dorfhaupt*. = भस्मतूल n. H. an. 4, 292. MED. I. 137.
 ग्रामचर्या *Verkehr mit Weibern* nach dem Comm.
 ग्रामज्ञान, °ज्ञानिन् MED. k. 93.
 ग्रामटिका (von ग्राम) f. ein elendes Dorf SĪH. D. 3, 2. 111, 21. 214, 3.
 ग्रामदेवता f. die Gottheit eines Dorfes VṚDDHA-KĀN. 11, 4.
 ग्रामपात्र n. *Dorfhaupt* MED. n. 102.
 ग्रामपुरम् m. ein Dorf oder Stadthaupt VARĀH. BRH. 20, 9.
 ग्राममहिषो lies eine zahme Büffelkuh.
 ग्रामयाजक lies welcher für alle Personen einer Gemeinde, ob sie zulässig sind oder nicht, aus Huhgier den Opferdienst verrichtet, und füge MBH. 12, 2874 hinzu.
 ग्रामयाजिन् ÇĀTĀPA bei ŚĀJ. zu AIR. BR. 1, 16.
 ग्रामवासिन् *Dorfbewohner* KATHĀS. 61, 39.
 ग्रामसिंह m. der Löwe des Dorfes, der zahme Löwe so v. a. Hund BHĀG. P. 3, 17, 10. 48, 10. 10, 83, 34.
 ग्राममुख, ed. Bomb. ग्राम्यमुख.
 ग्रामाधान lies ein kleines Dorf, = खेटक HALĀJ. 2, 103. Die Verfasser des ÇKDra. müssen ग्रामखेटक gelesen haben, da sie ग्रामाधान durch मृगया erklären.
 ग्रामाधिय (ग्राम + अधि) m. das Oberhaupt eines Dorfes KATHĀS. 64, 113.
 ग्रामीण 1) *Dorfbewohner* KATHĀS. 61, 7. 66, 108. एकग्रामीणमतिथिम् auch M. 8, 254.
 ग्रामेचर (ग्रामे, loc. von ग्राम, + चर) m. *Dorfbewohner* BUĀG. P. 11, 12, 23. = गृहस्थ *Hausvater*, *Haushalter* Schol.
 ग्राम्य 1) a) Z. 4 lies कार्यणि स्त. कर्माणि. — b) *Dorfbewohner* SPR. 3812. KATHĀS. 61, 44. BUĀG. P. 11, 8, 35. °जन Ind. St. 8, 223. — c) zu ग्राम्याः पञ्च: vgl. noch KĀTH. 7, 7. 13, 1. PĀNĀV. BR. 16, 1, 9. Schol. zu 6, 8, 12. 23, 13, 2 und zu TAITT. AR. 3, 11, 31. — d) Sp. 860, Z. 1 v. u. lies वा-तिरक्तता. Sp. 861, Z. 1 bāurisch, roh, ungeschliffen von der Sprache, Ausdrucksweise; ग्राम्यता f. und ग्राम्यत्व n. rohe Ausdrucksweise. ŚĀH. D. 374. 213, 5. 6. 376. 227, 2. 387. Verz. d. Oxf. H. 207, a, 11.
 ग्रामन् 1) a) vier Steine ÇĀNKH. BR. 29, 1.
 ग्रामस्तोत्रिय = °स्तोत्रीय, f. ग्रा (sc. क्षेत्रा) ÇĀNKH. BR. 29, 1.
 ग्राम 2) ईश्वर Ind. St. 9, 126. — 4) ग्रामह्लासातिरेकः übermässiges Essen und Lachen SPR. 4462. — 3) Verschlinger: सर्व Ind. St. 9, 147.
 ग्रामप्रमाण n. Bez. eines best. Processes, dem das Quecksilber unterworfen wird, SARVADARÇANAS. 100, 5.

ग्रामक 1) b) f. ग्रामिका Bez. einer der drei वलि, welche den Unrath aus dem Körper führen, ÇĀNKH. SĀMĪ. 1, 6, 5. — c) KATHĀS. 61, 30. Verz. d. Oxf. H. 93, b, N. 1. — e) der Wahrnehmende, das Subject SARVADARÇANAS. 16, 10. fg. 17, 2. 6. 8. 26, 16. 111, 2. — Vgl. गर्भग्रामिका.
 ग्रामवत्, भोम (eig. adj. von भोमग्राम) MBH. 3, 7364.
 ग्रामिक adj. hartnäckig auf Etwas bestehend KATHĀS. 49, 16; vgl. यक् 2) c) η).
 ग्रामिन् (so zu lesen) 1) f) so v. a. kampfend, erstehend: मूल्येन रत्न-ग्रामो KATHĀS. 37, 20. — Vgl. दोष, पञ्चव.
 ग्रामक KĀTH. 19, 10. 23, 6. TBR. 3, 2, 3, 6.
 ग्राम्य 1) a) मुख° bequem zu greifen KATHĀS. 61, 33. मुष्टिग्राम्येन मध्येन zu umfassen, zu umspannen 74, 217. — c) ग्राम्य von einem Fürsten so v. a. dem man nicht beikommen kann, nicht zu gewinnen (= अनुपसर्प्य Schol.) R. ed. Bomb. 3, 33, 16. — h) der da verdient beachtet zu werden (Gegens. उपेक्ष्य) SPR. 3806. — m) ग्राम्यं देवि न ते ऽन्यथा R. 7, 47, 13. — o) Geltung habend SARVADARÇANAS. 7, 1. °वाक्य SPR. 1923. hierher auch die u. p) stehenden Stellen. न प्रत्ययः स्त्रीषु ग्राम्यः so v. a. man darf den Weibern kein Vertrauen schenken KATHĀS. 38, 36. — p) die Bed. zu streichen, da die Stellen zu o) gehören; st. dessen zu setzen zu unternehmen: व्रत KATHĀS. 97, 38.
 ग्राम्यक, ग्राम्यके = वशीकर्तुमशक्ये Schol.
 ग्राम्यत्व n. Wahrnehmbarkeit SARVADARÇANAS. 26, 19. 111, 2. 128, 18. 143, 3.
 ग्राम्यवत् (von ग्राम्य) adj. derjenige, dessen Worte zu beachten sind PĀNĀV. BR. 13, 11, 13.
 ग्रि s. तुविग्रि.
 ग्राम 1) a) Sommerhitze, Hitze: तप्ता ग्राम्येण सेवते शैत्यार्थं ते ऊता-शनम् SPR. 1296.
 ग्रामवन n. ein im Sommer besuchter Lustwald KATHĀS. 122, 65.
 ग्रामह्लास n. (so, nicht m.); vgl. भोमह्लास.
 ग्रुमुष्टि s. गुरुमुष्टि.
 ग्राम 1) ग्राम KATHĀS. 116, 71.
 ग्लह 1) b) BUĀG. P. 10, 61, 30. fg.
 ग्लो, caus. लाङ्गलग्लपितग्रोवा: R. 7, 7, 47; nach dem Schol. so v. a. कृत.
 ग्लेयन n. nom. act. von ग्लेप् als Bed. von मद DĀTUP. 19, 54.
 ग्लौ 2) mit भू und ग्रस् zum Monde werden, mit करु zum Monde machen: ग्लौभवति, ग्लौस्यात्, ग्लौकरोति UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 2, 65.

घ

घट् 1) उत्काण्ठाघटमानषट्घटा SPR. 2380. — 2) Jmd (loc.) zu Theil werden, zufallen: भैमी किलास्मासु घटिष्यते (= योगं यास्यति Schol.) ऽसौ NAIŠH. 10, 47. — 3) gerathen, gelingen SPR. 3042. KATHĀS. 124, 139. passen, am Platze sein SARVADARÇANAS. 11, 20. 62, 14. 110, 12. 141, 12. 161, 17. NAIŠH. 7, 10. 9, 11. 11, 20. BHĀG. P. 10, 37, 31. 87, 31. Z. 4 lies 9, 44 st. 9, 4. — 4) zusammenkommen —, sich verbinden mit (instr.): मक्तो ये ऽवमन्यन्ते घटते च विमानितैः SPR. 2139. MĀLATIM. 38, 9. — caus. 1)

a) कार्यं सुघटितं क्वापि मध्ये विघटते यतः SPR. 3317. धर्मप्रतियोगिघटित (भेद) verbunden mit SARVADARÇANAS. 62, 2. — d) तृणघटितः कपटयुरूपः SPR. 3737. NAIŠH. 11, 20. KATHĀS. 60, 239. 90, 45. 94, 104. घटयति विधिरभिमममभिमुखीभूतः SPR. 1281. KATHĀS. 104, 195. इत्युपयेन घटयत्ययोष्टे बुद्धिशालिनः 60, 250. यः प्रियमुक्तं घटयते ज्ञतोः erweisen, thun SPR. 1238. — g) MBH. 12, 5363 und 6, 2894 liest die ed. Bomb. richtig घट्ट°. — व्या, in der neueren Ausg. 17, 21 व्याघुटिता.